

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2016/1994**af 4. november 2016****om fastsættelse af de kompetente nationale myndigheders procedure til anerkendelse af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige formål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (ECB/2016/38)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 5, litra a),under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, navnlig artikel 113, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En institutsikringsordning beskrives i artikel 113, stk. 7, forordning (EU) nr. 575/2013 som en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter de institutter, der deltager i ordningen, og sikrer, at de har den likviditet og solvens, der er nødvendig for at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt. I henhold til denne bestemmelse kan de kompetente myndigheder under forbehold af visse betingelser, som er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, undlade at anvende udvalgte tilsynsmæssige krav eller tillade visse undtagelser for deltagere i institutsikringsordninger.
- (2) Den Europæiske Centralbank (ECB) er som den myndighed, der inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme (SSM) har kompetence til at føre tilsyn med kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante, ansvarlig for at vurdere de ansøgninger, der fremsendes af sådanne institutter.
- (3) Betingelserne for vurderingen af institutsikringsordninger af tilsynsmæssige hensyn er fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til denne forordning har de kompetente myndigheder en vis skønsmargin i forbindelse med den tilsynsmæssige vurdering, der kræves for at fastslå, om betingelserne er opfyldt. For at sikre sammenhæng, effektivitet og transparens har ECB tilføjet et nyt kapitel til »ECB Guide on options and discretions available in Union law«, som vedrører proceduren til anerkendelse af institutsikringsordninger i tilsynsøjemed ⁽³⁾, hvori det nærmere anføres, hvorledes ECB skal vurdere, hvorvidt institutsikringsordningerne og deres deltagere opfylder ovennævnte betingelser.
- (4) ECB er ansvarlig for Den Fælles Tilsynsmekanismes (SSM) effektive og konsekvente virkemåde og skal som en af sine overordnede opgaver sikre konsistens i tilsynsresultaterne. I den forbindelse vedtager ECB retningslinjer rettet til de kompetente nationale myndigheder, som danner grundlag for, hvorledes tilsynsopgaver skal udføres og tilsynsafgørelser skal vedtages for så vidt angår mindre signifikante institutter.
- (5) Da institutsikringsordninger kan bestå af både signifikante og mindre signifikante institutter, er det vigtigt at sikre ensartet behandling af deres deltagere i hele SSM for at fremme konsistens i de afgørelser, der vedtages af ECB og de kompetente nationale myndigheder. For institutsikringsordninger, hvis deltagere både omfatter signifikante og mindre signifikante kreditinstitutter, er det navnlig vigtigt, at både ECB, som har ansvar for at føre tilsyn med signifikante institutter, og de kompetente nationale myndigheder, som har ansvar for at føre tilsyn med mindre signifikante institutter, lægger de samme specifikationer til grund for deres vurdering af, hvorvidt de kan anerkendes. Det er også nødvendigt, at de kompetente nationale myndigheder lægger de samme specifikationer til grund ved vurderingen af institutsikringsordninger, der udelukkende omfatter mindre signifikante institutter, da såvel sammensætningen af institutsikringsordningerne som klassifikationen af deres deltagere som signifikante eller mindre signifikante kan ændre sig over tid —

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Kapitlet i vejledningen blev vedtaget i juli 2016. Den konsoliderede version af »ECB Guide on options and discretions available in Union law« findes på ECB's websted vedrørende banktilsyn på adressen www.bankingsupervision.europa.eu

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne retningslinje fastsætter de specifikationer, der skal lægges til grund ved vurderingen af, hvorvidt institutsikringsordninger og deltagerne heri overholder kravene, som er fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, for at fastslå, hvorvidt der kan gives tilladelse, som omhandlet i denne artikel, til individuelle institutter. De kompetente nationale myndigheder skal anvende disse specifikationer på mindre signifikante institutter.

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje finder definitionerne i forordning (EU) nr. 575/2013, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, forordning (EU) nr. 1024/2013 og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾ anvendelse.

KAPITEL II

SPECIFIKATIONER TIL VURDERINGEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 113, STK. 7, I FORORDNING (EU) NR. 575/2013

Artikel 3

Artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013: vurdering af tilsynsmæssig status og juridisk hjemsted

I overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal de kompetente nationale myndigheder ved vurderingen af en modparts tilsynsmæssige status og juridiske hjemsted tage i betragtning, hvorvidt:

- a) modparten er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, som er underlagt passende tilsynskrav
- b) modparten, der anmoder om tilladelsen, er etableret i den samme medlemsstat.

Artikel 4

Artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013: hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til deltagerne

Ved vurderingen af, hvorvidt der er nuværende eller forudselige væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til deltagerne i henhold til artikel 113, stk. 7, litra a), sammenholdt med artikel 113, stk. 6, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) deltagerens aktiebeholdning eller juridiske struktur vil kunne hæmme muligheden for at overføre kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetale forpligtelser
- b) den formelle beslutningstagningsproces i relation til overførsel af kapitalgrundlagsmidler mellem deltagerne sikrer hurtig overførsel
- c) deltagerens vedtægter, eventuelle aktionæroverenskomster eller andre kendte aftaler indeholder bestemmelser, der kan stå i vejen for modpartens overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- d) der har været alvorlige ledelsesvanskeligheder eller spørgsmål om corporate governance i relation til deltagerne, som kunne have en negativ indflydelse på den hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser
- e) en tredjepart ⁽¹⁾ har mulighed for at udøve kontrol over eller forhindre hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser
- f) der er indikationer fra tidligere forhold med hensyn til strømme af midler mellem deltagere, som godtgør muligheden for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser.

Institutsikringsordningens rolle som formidler i forbindelse med krisestyring og ansvar for at yde midler til støtte af nødlidende deltagere betragtes som vigtige faktorer.

Artikel 5

Artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013: en institutsikringsordnings mulighed for at yde den nødvendige støtte under sit engagement

Ved vurderingen af, hvorvidt der er etableret ordninger til sikring af, at en institutsikringsordning kan yde den nødvendige støtte i medfør af sine forpligtelser fra midler, der umiddelbart står til rådighed for den i henhold til artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) ordningerne omfatter en lang række foranstaltninger, processer og mekanismer, der udgør den ramme, inden for hvilken institutsikringsordningen opererer. Denne ramme bør omfatte muligheden for at træffe en række foranstaltninger, lige fra mindre indgribende til mere omfattende, der står i forhold til risikoen ved det begunstige institut og alvorligheden af dets finansielle vanskeligheder, herunder direkte kapital- og likviditetsstøtte. Støtten kan være betinget, f.eks. af at instituttet gennemfører visse foranstaltninger til genopretning og omstrukturering
- b) institutsikringsordningens ledelsesstruktur og proceduren, der ligger til grund for beslutninger om at træffe støtteforanstaltninger, gør det muligt at yde støtte på en rettidig måde
- c) der foreligger en klar forpligtelse for institutsikringsordningen til at yde støtte, hvis en deltager, på trods af forudgående overvågning af risici og foranstaltninger til tidlig indgriben, er eller må forventes at blive insolvent eller illikvid og til at sikre, at dens deltagere opfylder de relevante lovgivningsmæssige krav til kapitalgrundlagsmidler og likviditet
- d) institutsikringsordningen gennemfører stresstests med regelmæssige intervaller for at kvantificere eventuelle kapital- og likviditetsstøtteforanstaltninger
- e) institutsikringsordningens kapacitet til risikoabsorbering (bestående af indbetalte midler, eventuelle ex post-bidrag og tilsvarende forpligtelser) er tilstrækkelig til at dække eventuelle støtteforanstaltninger, der træffes i relation til dens deltagere
- f) der er blevet etableret en ex ante-fond til sikring af, at institutsikringsordningen har midler til støtteforanstaltninger, der umiddelbart står til rådighed, og
 - i) bidrag til denne fond følger en klart defineret ramme
 - ii) midlerne investeres kun i likvide og sikre aktiver, der til enhver tid kan realiseres, og hvis værdi ikke er afhængig af deltagerne og deres datterselskabers solvens og likviditetsmæssige stilling
 - iii) resultaterne af institutsikringsordningens stresstests lægges til grund for fastsættelsen af mindstestørrelsen af ex ante-fondens målbeløb
 - iv) der er et passende gulv/minimumsbeløb for ex ante-fonden for at sikre, at midlerne er øjeblikkeligt tilgængelige.

En institutsikringsordning kan anerkendes som en indskudsgarantiordning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49 ⁽²⁾ og kan under de betingelser, der er fastsat i den relevante nationale lov, anvende de til rådighed værende finansielle midler til alternative foranstaltninger med henblik på at forebygge et kreditinstituts sammenbrud. I så tilfælde skal de kompetente nationale myndigheder lægge de disponible finansielle midler til grund ved vurderingen af en fonds mulighed for at yde støtte under hensyntagen til de forskellige formål for institutsikringsordninger, som er at beskytte deres deltagere, og for indskudsgarantiordninger, hvis primære opgave er at beskytte indskydere mod følgerne af et kreditinstituts insolvens.

⁽¹⁾ En tredjepart er en part, der ikke er moderselskab, datterselskab, medlem af et beslutningstagende organ eller aktionær i en deltager.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

Artikel 6

Artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningernes systemer til overvågning og klassificering af risici

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal en institutsikringsordning råde over passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af risici, som giver et fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed, med tilsvarende muligheder for at gribe ind, og systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte eksponeringer, jf. samme forordnings artikel 178, stk. 1. Ved vurderingen af, om denne betingelse er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) institutsikringsordningens deltagere har pligt til med regelmæssige intervaller at fremsende opdaterede data over deres risikosituation til institutsikringsordningens primære ledelsesorgan, herunder oplysninger om deres kapitalgrundlagsmidler og kapitalgrundlagskrav
- b) tilsvarende passende datastrømme og IT-strømme er på plads
- c) institutsikringsordningens primære ledelsesorgan fastsætter ensartede standarder og metoder til den ramme for risikostyring, som deltagerne skal anvende
- d) der i forbindelse med institutsikringsordningens overvågning og klassificering af risici findes en fælles definition af risici, de samme risikokategorier overvåges for alle deltagere, og det samme fortrolighedsniveau og den samme tidshorizont anvendes til kvantificeringen af risici
- e) institutsikringsordningens systemer til overvågning og klassificering af risici klassificerer deltagerne i overensstemmelse med deres risikosituation, dvs. at institutsikringsordningen har defineret forskellige kategorier, som den opdeler sine deltagere i, for at muliggøre tidlig intervention
- f) institutsikringsordningen har mulighed for at påvirke risikosituationen for sine deltagere ved at udstede instrukser, henstillinger og lignende til dem, f.eks. for at begrænse visse aktiviteter eller for at stille krav om, at visse risici reduceres.

Artikel 7

Artikel 113, stk. 7, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningens egen risikovurdering

Ved vurderingen af, hvorvidt institutsikringsordningen foretager sin egen risikovurdering, som meddeles til de enkelte deltagere i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) institutsikringsordningen med regelmæssige intervaller vurderer risici og sårbarheder i den sektor, som dens deltagere tilhører,
- b) resultaterne af risikovurderingen opsummeres i en rapport eller et andet dokument og fremsendes til de relevante beslutningstagende organer i institutsikringsordningen og/eller hos deltagerne umiddelbart efter, at de er blevet færdige,
- c) deltagerne informeres om deres risikoklassifikation af institutsikringsordningen i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, litra c).

Artikel 8

Artikel 113, stk. 7, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013: institutsikringsordningens konsoliderede eller aggregerede rapport

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra e) i forordning (EU) nr. 575/2013 udarbejder og offentliggør institutsikringsordningen hvert år en konsolideret rapport, der omfatter en balance, en resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed, eller en rapport, der omfatter en aggregeret balance, en aggregeret resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed. Ved vurderingen af, om denne betingelse er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) den konsoliderede eller aggregerede rapport revideres af en uafhængig ekstern revisor på grundlag af de relevante regnskabsregler, eller, alt efter omstændighederne, på grundlag af aggregeringsmetoden
- b) den eksterne revisor skal afgive en regnskabserklæring

- c) alle deltagere i institutsikringsordningen og alle datterselskaber, mellemliggende strukturer, såsom holdingselskaber, og enheden, der forvalter institutsikringsordningen selv (hvis det er en juridisk enhed), indgår i konsolideringen/aggregeringen
- d) i tilfælde, hvor institutsikringsordningen udarbejder en rapport, der omfatter en aggregeret balance og en aggregeret resultatopgørelse, giver aggregeringsmetoden sikkerhed for, at alle koncerninterne eksponeringer fjernes.

Artikel 9

Artikel 113, stk. 7, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013: forudgående varsel ved deltageres udtræden

De kompetente nationale myndigheder verificerer, om kontrakten eller lovgivningsmæssige krav forpligter deltagerne i institutsikringsordningen til at give et forudgående varsel på mindst 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen.

Artikel 10

Artikel 113, stk. 7, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013: forhindring af indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang

I henhold til artikel 113, stk. 7, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang («multiple gearing») såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen forhindres. Ved vurderingen af, om dette krav er opfyldt, skal de kompetente nationale myndigheder tage i betragtning, hvorvidt:

- a) den eksterne revisor, som er ansvarlig for revisionen af den konsoliderede eller aggregerede finansielle rapport, kan bekræfte, at denne praksis er blevet forhindret
- b) transaktioner mellem deltagerne har ført til uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau.

Artikel 11

Artikel 113, stk. 7, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013: bred deltagerkreds

Ved vurderingen af, hvorvidt betingelsen i artikel 113, stk. 7, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, nemlig, at institutsikringsordningen skal være baseret på en bred deltagerkreds af kreditinstitutter med en overvejende ensartet forretningsprofil, skal den kompetente nationale myndighed tage følgende i betragtning:

- a) hvorvidt institutsikringsordningen har tilstrækkeligt mange deltagere (blandt de institutter, der opfylder betingelserne for deltagelse) til at kunne dække alle de støtteforanstaltninger, den måtte være nødt til at gennemføre
- b) deltagernes forretningsmodel, forretningsstrategi, størrelse, kunder, regionale fokus, produkter, finansieringsstrukturer, væsentlige risikokategorier, salgssamarbejds- og serviceaftaler med andre deltagere i institutsikringsordninger og lign.
- c) hvorvidt deltagernes forskellige forretningsprofiler gør det muligt at overvåge og klassificere deres risikosituation under anvendelse af de ensartet udformede systemer, som institutsikringsordningen har etableret i henhold til artikel 113, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) at institutsikringsordningssektorer ofte er baseret på samarbejde, hvilket betyder, at centrale institutter og andre specialiserede institutter i institutsikringsordningens netværk tilbyder produkter og tjenester til andre deltagere i institutsikringsordningen. Ved vurderingen af ensartetheden af forretningsprofilerne skal den kompetente nationale myndighed tage i betragtning, i hvor høj grad deltagernes forretningsaktiviteter har relation til netværket (produkter eller tjenester, som leveres til lokale banker, tjenester til delte kunder, kapitalmarkedsaktiviteter og lign.).

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 12***Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles til de kompetente nationale myndigheder.
2. De kompetente nationale myndigheder skal opfylde denne retningslinje fra den 2. december 2016.

*Artikel 13***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de kompetente nationale myndigheder.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 4. november 2016.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB
